

SENG - DEN GAMLE MANDARINEN.

-- UR "THE CAVE OF THE ANCIENT" --

AV

LODSANG RAMPA.

SENG VAR EN GAMMAL MANDARIN. HANS LIV HADE VARIT LYCKOSAMT, OCH NU, MOT LIVETS AFTON, KÄNDE HAN EN DJUP TILLFREDSSTÄLLELSE. HANS FAMILJ VAR STOR OCH HANS KONKUBINER OCH SLAVAR VAR TALRIKA. TILL OCH MED KEJSAREN AV KINA SJÄLV HADE VISAT HONOM SIN YNNEST.

NÄR HANS GAMLA NÄRSYNTA ÖGON BLICKADE UT GENOM FÖNSTRET TILL RUMMET, KUNDE HAN DIMMIGT URSKILJA DEN VACKRA TRÄDGÅRDEN DÄR PÅFÅGLARNA STOLTSERADE. HELT STILLA NÅDDES HANS SVAGA ÖRON AV SÅNGEN FRÅN FÅGLAR, SOM I KVÄLLNINGEN ÅTERVÄNDE TILL SINA SOVTRÄD. SENG LÅG AVSPÄND OCH VILADE PÅ SINA KUDDAR. INOM SIG KÄNDE HAN HUR DÖDENS FINGRAR HÖLL PÅ ATT LOSSA DE BAND SOM ÄNNU HÖLL HONOM FAST VID LIVET. HELT SAKTA SJÖNK SOLEN BLODRÖD BAKOM DEN GAMLA PAGODEN. OCH HELT SAKTA SJÖNK SENG TILLBAKA PÅ SINA KUDDAR, MEDAN ANEDRÄKTEN PEP OCH ROSSLADE MELLAN TÄNDERNA. SOLLJUSET TYNADE BORT OCH DE SMÅ LAMPORNA I RUMMET TÄNDES. MEN GAMLE SENG HADE GÅTT - HAN HADE GÅTT MED DE SISTA BORTDÖENDE SOLSTRÅLARNÄ.

GAMLE SENG LÅG UTSTRÄCKT PÅ SINA KUDDAR MEDAN KROPPENS LJUD TYSTNADE I ETT SVAGT VÄSANDE. BLODET STRÖMMADE INTE LÄNGRE I HANS ÅDROR, OCH INGA KROPPSVÄTSKOR DUBBLADE I HANS INRE. GAMLE SENGS KROPP VAR DÖD, SLUT, OCH INTE LÄNGRE TILL NÅGON NYTTA. MEN OM DET FUNNITS NÅGON KLÄRVOYANT I HANS NÄRHET, SÅ SKULLE HAN HA SETT ETT LYSANDE BLÅTT SKIMMER TA FORM RUNT GAMLE SENGS KROPP. TA FORM, OCH SEDAN LYFTA SIG ÖVER KROPPEN, FLYTA VÅGRÄTT OVANFÖR, FÖRBUNDET MED DEN TUNNA SILVERSTRÄNGEN. STRÄNGEN BLEV GRÄDVIS ALLT TUNNARE TILLS DEN BRAST. SJÄLEN, SOM VARIT GAMLE SENG, FLÖT BORT, SEGLADE SOM ETT MOLN AV RÖKELSE, OCH FÖRSVANN UTAN ANSTRÄNGNING GENOM VÄGGEN.

SJÄLEN DREV VIDARE GENOM RYMDER OCH DIMENSIONER, SOM DE MATERIELLA SINNENA INTE KAN FATTA. SLUTLIGEN NÅDDE DEN ETT UNDERBART PARKLANDSKAP AVBRUTET AV STORA DYGGNADER. SJÄLEN, SOM VARIT GAMLE SENG, STANNADE VID EN AV DESSA DYGGNADER, GICK IN OCH TVÄRS ÖVER ETT GLÄNSANDE GOLV. EN SJÄL, SOM ÄR I SIN RÄTTA OMGIVNING, ÄR LIKA SOLID SOM VI SJÄLVA I VÅR VÄRLD. SJÄLEN I ANDEVÄRLDEN KAN INNESLUTAS MELLAN VÄGGAR OCH VANDRA ÖVER ETT GOLV. SJÄLEN HAR DOCK ÄVEN ANDRA FÖRMÅGOR I ANDEVÄRLDEN ÄN VI HAR PÅ JORDEN. DENNA SJÄL VANDRADE VIDARE OCH KOM SLUTLIGEN TILL ETT LITET RUM. DEN SATTE SIG ATT DETRAKTA VÄGGEN FRAMFÖR SIG.

PLÖTSLIGT TYCKTES VÄGGEN FÖRSVINNA OCH GE PLATS ÅT SCENER, SOM VISADE HÄNDELSER UR DESS LIV. DEN SÅG VAD VI KALLAR DET UNIVERSELLA VETANDET, SOM BEVARAR ALLT SOM HÄNT OCH SOM GER TILLTRÄDE ÅT DEM SOM TRÄNATS DÄRTILL. TILL DETTA UNIVERSELLA VETANDE FÅR ALLA TILLTRÄDE SOM LÄMNAT JORDELIVET FÖR ATT FORTSÄTTA PÅ ANDRA SIDAN. HÄR FÅR MÄNNISKAN ÅTER SE OCH UPPLEVA MINNET AV SINA FRAMGÅNGAR OCH AV SINA MISSTAG. MÄNNISKAN SER SITT FÖRFLUTNA OCH DÖMER SIG SJÄLV! DET FINNS INGEN STRÄNGARE DOMARE. VI FÅR INTE STÅ DARRANDE INFÖR EN DÖMANDE GUD. VI FÅR SITTA OCH SJÄLVA SE ALLT VI GJORT OCH INTE GJORT.

SJÄLEN, SOM VARIT GAMLE SENG - DEN KINESISKE MANDARINEN, SATT I KAMMAREN OCH SÅG PÅ SITT LIV, DET LIV SOM HAN TROTT VAR SÅ FRAMGÅNGSRIKT. HAN SÅG OCH HAN FYLLDES AV SORG ÖVER SINA MÅNGA MISSLYCKANDEN. SÅ RESTE HAN SIG, LÄMNANDE RASKT KAMMAREN OCH GICK IN I ETT STÖRRE RUM, DÄR MÄN OCH KVINNOR TILLHÖRANDE ANDEVÄRLDEN VÄNTADE PÅ HONOM. TYSTA OCH MED FÖRSTÅENDE LEENDEN VÄNTADE DE HANS ANKOMST OCH HANS DEGÄRAN OM RÅD OCH LEDNING. DÅ HAN SATT I DERAS KRETS, DERÄTTADE HAN OM SINA MISSTAG, OM VAD HAN AVSETT OCH MENAT ATT GÖRA, MEN MISSLYCKATS MED. HAN DERÄTTADE OCKSÅ OM DE EGENSKAPER HAN MÅSTE ODLA FÖR ATT

KUNNA UTVECKLAS VIDARE.

SÅ VAR DET TID FÖR HONOM ATT ÅTERVÄNDA OCH SE SIN GAMLA KROPP. DÄRPÅ KOM DEN STORA VILAN SOM KUNDE RÄCKA I ÅR ELLER ÅRHUNDRADEN. SEDAN SKULLE HAN FÅ HJÄLP ATT FINNA DE OMSTÄNDIGHETER, SOM VAR NÖDVÄNDIGA FÖR HANS VIDARE UTVECKLING.

NÄR HAN SÅG SIN GAMLA KROPP GÖRAS I ORDNING TILL BEGRAVNING, TOG HAN FARVÄL AV GAMLE SENG. SJÄLEN VAR NU INTE LÄNGRE GAMLE SENG, UTAN EN NY SJÄL REDO FÖR DEN LÅNGA VILAN DÅ DEN ÅTERVÄNDE TILL LANDET PÅ ANDRA SIDAN.

HAN VILADE OCH TÄNKTE OCH LÄRDE SIN LÄXA UNDER EN TIDRYMD SOM INTE KAN REDOVISAS. SÅ FÖRBEREDDE HAN ETT NYTT LIV. DÅ ALLT HADE ORDNATS FÖR HONOM VAR HAN OCKSÅ SJÄLV REDO.

VID EN MEDHJÄLPARES SIDA ÅTERVÄNDE HAN SÅ TILL JORDEN FÖR ATT VÄLJA UT SINNA BLIVANDE FÖRÄLDRAR. DE KUNDE INTE SES AV JORDENS MÄNNISKOR. NÄR DE FUNNIT VAD DE SÖKTE ÅTERVÄNDE DE. NÅGRA MÅNADER SENARE KÄNDE DEN BLIVANDE MODERN EN PLÖTSLIG LIVAKTIGHET I SITT INRE DÅ SJÄLEN INTOG SIN PLATS OCH GAV BARNET LIV. DÅ TIDEN VAR INNE FÖDDES BARNET TILL MÄNNISKORNAS VÄRLD.

DEN SJÄL, SOM EN GÅNG HADE GETT LIV ÅT GAMLE SENGS KROPP, KÄMPADE NU PÅ NYTT MED DE MOTSPÄNSTIGA NERVERNA OCH HJÄRNAN HOS BARNET LEE WONG, SOM I SMÅ OMSTÄNDIGHETER LEVDE I EN FISKARBY. ÅTER HADE SJÄLENS HÖGRE VIBRATIONER DÄMPATS NED TILL DEN LÄGRE NIVÅN HOS EN MÄNNISKA AV KÖTT OCH BLOD.

----- 0000000000 -----

ÖVERSÄTTNING: I.T. --

LODSANG RAMPA: THE CAVE OF THE ANCIENTS.
CORGI BOOKS, NR GG 1320.
PRIS 3 SH 6 D. UTG. 1963.